

den smukke Festplads til Raadighed for Folket, og det ikke alene ved denne Lejlighed.

»De store Jordbesiddere plejer jo ellers at være vore svorne Fjender. Med særlig Glæde maa vi da hilse en Herremand, der som Godsejer Hagen viser fordomsfri Forstaaelse og folkelig Samfølelse. Et Leve for denne gode og trofaste Demokrat!«

Folk raabte Hurra for Enslevs Skyld; men da Jægermesteren rejste sig fra sin Plads paa Tribunen for at takke, var der næsten ikke en Haand, der rørte sig.

Mødet sluttede under almindelig Forvirring; og da man fik at vide, at Enslev var kørt bort i Jægermesterens Vogn, spredtes Folk raadville omkring paa Festpladsen, hvor de endnu længe efter stod i diskuterende Klynger og stak Hovederne sammen som Faar mod Torden.

DEN følgende Formiddag sad Fru Bertha og Jytte alene under Kastanjerne hver med sit Haandarbejde. Fru Bertha strikkede, Jytte syede paa et Stramajbroderi. De var tyet derud saa tidligt paa Dagen paa Grund af den Ufred, der var i Huset. Der havde fra Morgenstunden været et Rykind af Folk fra Egnen, der paa Vejen til og fra Enslevs